

Sajtóközlemény

Azonnali közzétételre
Luxembourg, 2015. október 20.

Az Európai Számvevőszék szerint a halászati partnerségi megállapodások „kezelése általában megfelelő, de továbbra is vannak felszámolandó hiányosságok”

Az Európai Számvevőszék újonnan közzétett jelentése szerint az afrikai és indiai-óceáni harmadik országokkal kötött uniós halászati megállapodások kezelésének hiányosságai egyes kifogott halfajták árának emelkedését eredményezi. A jelentés hozzáteszi ugyanakkor: megbízható adatok hiányában az Európai Bizottság nem mindig tudja biztosítani, hogy az uniós hajók csak a partnerországok többletállományát halásszák le.

A fenntartható halászati partnerségi megállapodások értelmében az Európai Unió fizet azért, hogy külső flottáival hozzáférhessen más országok halászterületeihez. A megállapodások célja, hogy elősegítsék a halállományok fenntarthatóságát, stabil keretet adjanak ahhoz, hogy az uniós flotta hozzáférhessen halászterületekhez, valamint támogassák a halászati irányítást a partnerországokban. A halászható halállományokról és -mennyiségekről, az uniós kifizetésekről és az alkalmazandó feltételekről az Európai Bizottság tárgyal. Az uniós számvevők megvizsgálták a megállapodásokról folyó tárgyalásokat és azok végrehajtását, a fogásokra irányuló bizottsági monitoringot, valamint a támogatott intézkedések kiválasztását és ellenőrzését.

A számvevők megállapították, hogy noha a megállapodások kezelése általában megfelelő volt, az egyeztetett tonnatartalom gyakran meghaladta a korábbi időszakok fogásainak jelentésekben szereplő mennyiségét. Ez rendszeresen a mennyiségek kihasználatlanságához vezet. Mivel az Unió a ténylegesen kifogott halmennyiségtől függetlenül mindenképpen teljes összeget fizet, a valós kifizetett költség gyakran magasabb volt, mint az egyeztetett ár. Mozambikban például a 2013-ban fogott tonhal valós tonnánkénti költsége mintegy hatszorosa volt a kialakult áraknak.

A megállapodások elvben garantálják az érintett halállományok fenntarthatóságát, mivel ezek értelmében az uniós hajóknak csak a partnerországok többletállományát szabad lehalászniuk. A számvevők azonban a halállományokra vonatkozó megbízható adatok hiánya miatt kétségeiknek adtak hangot azzal kapcsolatban, hogy az ún. „többlet” mennyisége megbízhatóan kiszámítható-e.

E sajtóközlemény célja, hogy összefoglalót nyújtson az Európai Számvevőszék által elfogadott különjelentésről.

A jelentés teljes szövege letölthető: www.eca.europa.eu.

ECA Press

Mark Rogerson – szóvivő

T: (+352) 4398 47063

M: (+352) 621 55 30 63

Damijan Fišer – sajtófelelős

T: (+352) 4398 45410

M: (+352) 621 55 22 24

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu

@EUAuditorsECA

Youtube: EUAuditorsECA

eca.europa.eu

Ezenkívül nem álltak rendelkezésre megbízható, következetes és hiánytalan adatok az uniós flotta tényleges halfogásairól, és jelentős eltérés volt a tagállamoktól, a Bizottságtól, illetve a megállapodások értékeléseiből származó adatok között. A Bizottság csak korlátozott mértékben tudta ellenőrizni a partnerországok által az „ágazati támogatás” összetevő keretében ténylegesen végrehajtott intézkedéseket, amelyek egyes esetekben eltértek a kezdetben jóváhagyott intézkedésektől.

„Ezek a hiányosságok orvosolhatók, és orvosolni is kell őket, amennyiben azt szeretnénk, hogy a halászati partnerségi megállapodások partnerországainkban eredményesen járuljanak hozzá a fenntartható halászathoz, ugyanakkor biztosítsák halászfloottaink tevékenységét is” – jelentette ki Jan Kinšt, a jelentésért felelős számvevőszéki tag.

A jelentés többek között a következőket ajánlja a Bizottságnak:

- az új megállapodások tárgyalásakor vegye figyelembe a korábbi kihasználtsági arányokat, és igyekezzék jobban összekapcsolni a hozzáférési jogokért való fizetést a tényleges fogásokkal, miközben biztosítja a halászati tevékenységek folyamatosságát;
- gondoskodjék arról, hogy az új fogási adatbázist a lobogó szerinti tagállamok teljes körűen használják, és az megbízható – továbbá nyomon követhető és folyamatosan aktualizált – fogási adatokkal szolgáljon;
- az új megállapodásokat illetően javasoljon támogathatósági követelményeket azon intézkedések értékelése esetében, amelyekre vonatkozóan felmerült a támogatás lehetősége.

A „**Megfelelően kezeli a Bizottság a halászati partnerségi megállapodásokat?**” c. 11/2015. sz. különjelentés jelenleg letölthető angol, francia, német és spanyol nyelven (és rövidesen más nyelveken is).